משרד ראש הממשלה
המשרד לענייני גמלאים | משרד החינוך
60 שנה למדינת ישראל
מנהל חברה ונוער
יד ושם
רשות זכרון לשואה ולגבורה

"לְדוֹרוֹת"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים כמו גם לבני הדורות הבאים שכן בעזרתו יוכלו להכיר את אוסף הסיפורים הפרטיים המרכיב את התמונה הרחבה. לסיפור האישי שלכם יש אפוא חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד במסגרת פרויקט לציון 60 שנה למדינת ישראל.

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי נכון להיום

שם משפחה: כץ	שם פרטי: לזריקה

פרטים אישיים לפני ובתקופת השואה

שמות ומקומות יש לרשום בדפוס- גם בלועזית במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה:	בלועזית KATZ|		שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה:	בלועזית LAZARICA|	מין: ז / נ	תאריך לידה: 06/06/1936
מקום לידה (ישוב, מחוז): בוז'או	בלועזית BUZAU|		ארץ לידה:
שם פרטי של האב: לייבה איציק	שם פרטי ושם נעורים של האם: ליבה שוורץ		
שם פרטי של האישה/הבעל (אם נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:		
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוב, מחוז): |	בלועזית		ארץ מקום המגורים:
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:		
מקומות מגורים בזמן מלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): רומניה, בוז'או			
האם היית בגטאות? אילו? לא			
האם היית במחנות? אילו? לא			
מקום השחרור בוז'או			תאריך השחרור 1944
האם שהית במחנה עקורים? איזה? לא	לאן הלכת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?		
מקומות/מחנות בדרך לארץ: ברשוב	שנת העליה 1964	שם האנייה: פלמיניה	

נא ספר/י על קורותיך לפני המלחמה

(נקודות להתייחסות: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון):

גרנו בבוז'או, היו לי אח אחד וארבע אחיות.
לאבא היו תלתלים ולכן קראו לו כרצו (מתולתל), או בקיצור כרץ. בהמשך שינה את השם לכץ, עוד לפני שהתחתן. לאחר המלחמה, הקומוניסטים גילו שהשם הקודם של אבי היה לייבה ושינו אותו חזרה לשם זה. בשם לייבה עלו הוריי ארצה.

לדורות סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

נא ספר/י על קורותיך בזמן המלחמה
(נקודות להתייחסות: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, מסתור או זהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, השחרור וחזרה הביתה; האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע משמעותית להצלתך; בריחה/הגירה מאונס, פינוי/אווקואציה למרכז ברה"מ):

בזמן המלחמה גרנו בבוז'או, עיר הולדתי. אני זוכר שבאחד הרחובות הייתה וילה גדולה ששימשה כמפקדה גרמנית ולאחר המלחמה שימשה כמפקדה רוסית-קומוניסטית.

אבי היה חייט ולכן עבד בזמן המלחמה בתיקון מדי חיילים גרמנים יחד עם דוד שלי.

לדורות סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

נא ספר/י על קורותיך בארץ ישראל מאז העלייה
(נקודות להתייחסות: בריחה, העפלה וקליטה):

אחרי המלחמה הייתי חבר בנוער הציוני ולמדתי בבית ספר יהודי-עברי עד שהקומוניסטים הפכו את בית הספר לרומני.

עליתי לארץ בשנת 1964 ושהיתי חצי שנה באולפן בקיבוץ יגור. בזכות לימודי בבית ספר עברי, ידעתי עברית ושובצתי ברמה גבוהה יחסית בלימודי העברית באולפנה.

אחרי המלחמה ניסינו פעמים רבות להשיג אישורי יציאה מרומניה לישראל, אך קבלנו תשובות שליליות. אחיותיי התאומות הצליחו לעלות ארצה בשנת 46 באוניית טרנסליביה. אחותי השלישית ואחי ניסו לעלות ארצה דרך אוסטריה ואיטליה, אך אונייתם ניתפסה על ידי הבריטים והם הועברו לקפריסין. אחותי הרביעית ההייתה חברה באחת מן קבוצות הכשרות העולים לעלייה ארצה, אך בשל סגירת הגבול על ידי הקומוניסטים נשארה ברומניה יחד איתי. עד העלייה ארצה, עברתי לגור בבורשוב, עבדתי בתור מסגר בתעשיית המטוסים והמכוניות של הדגל האדום ושיחקתי כדורגל.

בשנת 62 עלתה אחותי ארצה, אני עליתי בשנת 64 והוריי הגיעו חצי שנה אחרי. שוכנו בטירת הכרמל באסבסטונים (צריפים העשויים מאסבסט). אסור היה להוציא מרומניה שום מסמך ולכן אין לנו תעודות לידה.
התחלתי לעבוד בבית מנ"ב- בסיס לציוד צבאי ונשק בתור מסגר ובהמשך קודמתי להיות מנהל עבודה ראשי כשארבע מאות איש היו תחת פיקודי.

לדורות סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

נא ספר/י על חייך בארץ
(נקודות להתייחסות: לימודים, תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה, דורות המשך וכו'):

ריטה ואני התחתנו בשנת 69 ויש לנו שתי בנות.
בשנת 2001 יצאתי לגמלאות. כיום אני איש חופשי.